

TITLUL VI

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

CAPITOLUL I

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

Contribuabili

Art. 221. – Nerezidenții care obțin venituri impozabile din România au obligația de a plăti impozit conform prezentului capitol și sunt denumiți în continuare *contribuabili*.

Sfera de cuprindere a impozitului

Art. 222. – Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare *impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți*, se aplică asupra veniturilor brute impozabile obținute din România.

Venituri impozabile obținute din România

Art. 223. – (1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

- a) dividende de la un rezident;
- b) dobânzi de la un rezident;
- c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

NORME METODOLOGICE

1. În sensul prevederilor art. 223 alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul fiscal, veniturile de natura dobânzilor, redevențelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenți și care sunt cheltuieli atribuite sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal.

- d) redevențe de la un rezident;
- e) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

NORME METODOLOGICE

2. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (1) lit. d) și e) din Codul fiscal:

(1) Termenul redevență cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) Nu reprezintă redevențe, potrivit art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, sumele plătite în schimbul obținerii drepturilor exclusive de distribuție a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinței sau dreptului de folosință a unui element de proprietate inclus în definiție. Intermediarul distribuitor rezident nu plătește dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt

vândute bunurile, el obține doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

(3) În cazul unei tranzacții care implică transferul de software, încadrarea ca redevență a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(4) În cazul unui transfer parțial al dreptului de autor asupra unui software, suma care trebuie plătită este o redevență dacă primitorul dobândește dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a dreptului de autor. Exemple de astfel de tranzacții sunt transferurile de drepturi de a reproduce și distribui către public orice software, precum și transferurile de drept de a modifica și a face public orice software.

(5) În analiza caracterului unei tranzacții care implică transferul de software nu se ține cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecință, o sumă care trebuie plătită nu este o redevență dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Același rezultat se aplică și pentru „drepturi de rețea sau site”, în care primitorul obține dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în rețeaua primitorului.

(6) Nu reprezintă redevențe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuție a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuția poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezintă redevență suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacții, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziționarea exemplarelor de software și nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

(7) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmi sau limbajele de programare, este o redevență.

(8) Software este orice program sau serie de programe care conține instrucțiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare), cât și pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicație).

(9) În cazul unei tranzacții care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevență dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea și exploatarea computerului, rețelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afișare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce și a face public un produs digital este o redevență.

(10) Tranzacțiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conținutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensația este esențial plătită pentru altceva decât pentru folosirea sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, și folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca și opera pe computerul, rețeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influențeze analiza caracterului plății atunci când se urmărește aplicarea definiției „redevenței”.

(11) Se consideră redevență plata făcută în scopul acordării dreptului de folosință a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic. Aceasta ar fi situația unei edituri care plătește pentru a obține dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărți pe care o editează. În această tranzacție, motivația esențială a plății este achiziționarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce și distribui fotografia, și nu simpla achiziție a conținutului digital.

(12) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, precum și transferul unei alte proprietăți sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărțită, conform diverselor porțiuni de contract, pe baza condițiilor contractului sau pe baza unei împărțiri rezonabile, fiecărei porțiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuși o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porțiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porțiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(13) Este considerată redevență și suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtășească cunoștințele și experiența sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său și să nu le dezvăluie publicului. În același timp

vanzătorul nu joacă niciun rol în aplicarea cunoștințelor puse la dispoziție cumpărătorului și nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(14) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părți se angajează să utilizeze cunoștințele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevență.

(15) Sumele plătite operatorilor de sateliți de către societățile de radio, televiziune sau de către societățile de telecomunicații ori de către alți clienți, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacității de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevență dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit și dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situația în care proprietarul satelitului închiriază satelitul unei alte părți, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau științific. Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea ori achiziționarea capacității unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicații ori a unor conducte pentru transportul gazului sau al petrolului.

(16) Sumele plătite de un operator de rețea de telecomunicații către un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintă redevențe dacă nu este utilizată sau transferată o tehnologie secretă. Sumele plătite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plătite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau științific, dacă nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintă o taxă pentru utilizarea serviciilor de telecomunicații furnizate de operatorul de rețea din străinătate, în mod similar sumele plătite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza frecvențele radio nu reprezintă redevențe.

(17) Sumele plătite pentru difuzarea unor filme la cinematograful sau prin televiziune reprezintă redevență.

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

h) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

NORME METODOLOGICE

---

3. (1) Potrivit art. 223 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, veniturile obținute de nerezidenți din România din prestări de servicii de management sau de consultanță în orice domeniu de la un rezident sau veniturile de această natură obținute de nerezidenți și care sunt cheltuieli ale sediului permanent din România al unui nerezident, indiferent dacă sunt sau nu prestate în România, sunt considerate venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal, atunci când nu sunt încheiate convenții de evitare a dublei impuneri între România și statul de rezidență al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit prezintă dovada rezidenței sale fiscale.

(2) Încadrarea în categoria veniturilor din prestări servicii de consultanță și de management se efectuează prin analiza contractelor încheiate și a altor documente care justifică natura veniturilor.

j) venituri reprezentând remunerații primite de persoane juridice străine care acționează în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport;

NORME METODOLOGICE

---

4. În aplicarea art. 223 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, prin *transport internațional* se înțelege orice activitate de transport pasageri sau bunuri efectuat de o societate în trafic internațional, precum și activitățile auxiliare, strâns legate de această activitate de transport și care nu constituie activități separate de sine stătătoare. Nu reprezintă transport internațional cazurile în care mijlocul de transport este operat exclusiv între locuri aflate pe teritoriul României.

l) venituri din profesii independente desfășurate în România - medic, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor și alte profesii similare - în cazul când sunt obținute în alte condiții decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă ori în mai multe perioade care nu depășesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

n) abrogată;

o) venituri realizate de nerezidenți din lichidarea unei persoane juridice române. Venitul brut realizat din lichidarea unei persoane juridice române reprezintă suma excedentului distribuțiilor în bani sau în natură care depășește aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare. Se consideră venituri din lichidarea unei persoane juridice, din punct de vedere fiscal, și veniturile obținute în cazul reducerii capitalului social, potrivit legii, altele decât cele primite ca urmare a restituirii cotei-părți din aporturi. Venitul impozabil reprezintă diferența dintre distribuțiile în bani sau în natură efectuate peste valoarea fiscală a titlurilor de valoare;

p) venituri realizate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operațiunii de fiducie.

(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și se impozitează conform titlului II sau IV, după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent/sediu permanent desemnat în România;

b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din transferul proprietăților imobiliare situate în România sau a oricăror drepturi legate de aceste proprietăți, inclusiv închirierea sau cedarea folosinței bunurilor proprietății imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum și veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română;

NORME METODOLOGICE

---

5. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, venituri din proprietăți imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum și din cedarea dreptului de folosință asupra proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate (închiriere, concesiune sau arendare).

c) venituri obținute din România de persoana juridică rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri din activități desfășurate de artiști și sportivi;

d) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obținute dintr-o activitate dependentă desfășurată în România;

e) venituri primite de persoane fizice nerezidente care acționează în calitatea lor de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

f) veniturile din pensii definite la art. 99, în măsura în care pensia lunară depășește plafonul prevăzut la art. 100;

g) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română și din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români;

NORME METODOLOGICE

---

6. Potrivit prevederilor art. 223 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, prin cedarea dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare se înțelege și arendarea sau concesiunea proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate.

h) venituri obținute din România de persoane fizice rezidente într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri în calitate de artiști sau sportivi.

i) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, definite la art. 108 alin. (3).

(3) Tratamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remunerația acestuia, este stabilit în funcție de natura venitului respectiv și supus impunerii conform prezentului titlu, respectiv titlurilor II și IV, după caz. Obligațiile fiscale ale constitutorului nerezident vor fi îndeplinite de fiduciar.

(4) Persoana fizică sau juridică care realizează venituri ca urmare a activității desfășurate în România în calitate de artist de spectacol sau sportiv, din activitățile artistice și sportive, indiferent dacă acestea sunt plătite direct artistului sau sportivului ori unei terțe părți care acționează în numele celui artist sau sportiv, are obligația să calculeze, să declare și să plătească impozit conform regulilor stabilite în titlul II sau IV, după caz, dacă plătitorul de venit se află într-un stat străin.

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

Art. 224. – (1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține, se declară și se plătește la bugetul de stat de către plătitorii de venituri. Impozitul reținut se declară până la termenul de plată a acestuia la bugetul de stat.

NORME METODOLOGICE

7. În aplicarea art. 224 alin. (1) din Codul fiscal:

(1) Pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, plătitorii de venituri au obligația calculării și reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă, declarării și plății lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 224 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul fiscal, plătitorul venitului prevăzut la titlul VI din Codul fiscal care are obligația calculării și reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă, declarării și plății lor la bugetul de stat este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidența căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), impozitul datorat de nerezidenți, membri în asocieră/entitatea transparentă fiscal, care desfășoară activitate în România, pentru veniturile impozabile obținute din România, se calculează, se reține, se plătește la bugetul de stat și se declară de către persoana desemnată din cadrul asocierii/entității transparente fiscal, prevăzută la art. 233 și art. 234 alin. (1). Reținerea la sursă nu se aplică în cazul contribuabililor nerezidenți a căror activitate în cadrul asocierii/entității transparente fiscal generează un sediu permanent în România.

(3) Prin plată a unui venit se înțelege îndeplinirea obligației de a pune fonduri la dispoziția creditorului în maniera stabilită prin contract sau prin alte înțelegeri convenite între părți care conduc la stingerea obligațiilor contractuale.

NORME METODOLOGICE

8. În aplicarea art. 224 alin. (3) din Codul fiscal, sumele plătite cu titlu de dobândă negativă nu se consideră o plată de venit pentru scopurile cap. I din titlul VI.

(4) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) abrogată;

b) 5% pentru veniturile din dividende prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. a);

c) 50% pentru veniturile prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) și o), dacă veniturile sunt plătite într-un cont dintr-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații. Aceste prevederi se aplică numai în situația în care veniturile de natura celor prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) și o) sunt plătite ca urmare a unor tranzacții calificate ca fiind artificiale conform art. 11 alin. (3);

NORME METODOLOGICE

9. (1) Se aplică o cotă de impozit de 50%, potrivit art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal veniturilor prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) și o) din Codul fiscal plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații și aceste tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, indiferent dacă rezidența persoanei beneficiare a acestor venituri este într-un stat cu care România are încheiată convenție pentru evitarea dublei impuneri sau nu.

(2) Cota de impozit de 50% prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se aplică veniturilor realizate sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații și aceste tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, indiferent de data constituirii raportului juridic.

(3) Cota de 50% prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dar numai dacă aceste tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale.

(4) În sensul art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, instrumentele juridice încheiate de România în baza cărora se realizează schimbul de informații reprezintă acordurile/convențiile bilaterale/multilaterale în baza cărora România poate realiza un schimb de informații care este relevant pentru aplicarea acestor prevederi legale. Lista acordurilor/convențiilor se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice și se actualizează periodic.

d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 223 alin. (1).

NORME METODOLOGICE

---

10. (1) În aplicarea art. 224 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România se impun cu o cotă de 16% din suma acestora atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se realizează schimbul de informații și beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenței fiscale.

(2) Cota de 16% prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se face schimbul de informații și beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenței fiscale.

(5) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat, următor anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, după caz. Impozitul nu se calculează, nu se reține și nu se plătește la bugetul de stat pentru dividendele distribuite și neplătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, dacă în ultima zi a anului calendaristic sau în ultima zi a anului fiscal modificat, după caz, persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplinește condițiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. c).

NORME METODOLOGICE

---

11. În aplicarea art. 224 alin. (5) din Codul fiscal:

(1) Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obținute din România de nerezidenți se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care se plătește venitul către nerezident și impozitul în lei rezultat se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

(2) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenți, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

(3) În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 25 a primei luni a anului fiscal următor anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, iar nerezidentul prezintă certificatul de rezidență fiscală valabil pentru anul pentru care s-au aprobat situațiile financiare anuale pentru a i se aplica în vederea impozitării cota mai favorabilă din Codul fiscal sau din convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul de rezidență al nerezidentului, beneficiar al dividendului. Cota de impozit de 5% prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal se aplică asupra veniturilor din dividende distribuite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(6) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de

venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit și al instrumentelor de economisire. Plata și declararea impozitului pentru veniturile din dobânzi se fac lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

(7) Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit/achiziționarea unui nou instrument de economisire.

(8) Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut ori în capital, după caz.

(9) Pentru orice venit impozitul care trebuie reținut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final.

Tratamentul fiscal al veniturilor din dobânzi obținute din România de persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European

Art. 225. – (1) Veniturile reprezentând dobânzi obținute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impunerii, cu excepția dobânzilor care intră sub incidența prevederilor cap. V din prezentul titlu, se impun cu cota și în condițiile prevăzute de convenția aplicabilă, dacă persoana juridică prezintă un certificat de rezidență fiscală valabil.

NORME METODOLOGICE

12. (1) Opțiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224 sau art. 225 alin. (1) din Codul fiscal, după caz, poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripție stabilită potrivit Codului de procedură fiscală.

(2) La declarația fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 225 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidență fiscale în original sau copie legalizată, însoțite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală în anul în care s-a obținut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European și un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European în anul în care a exercitat opțiunea pentru a-și regulariza în România impozitul pe profit.

(3) În cazul obținerii veniturilor de natura dobânzilor de către persoane juridice străine rezidente într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, se au în vedere în principal următoarele cheltuieli pentru determinarea rezultatului fiscal aferent veniturilor din dobânzi: costuri de finanțare direct legate de dobânda obținută în baza împrumutului, pierderi de schimb valutar direct legate de împrumutul în valută, comisioane direct atribuibile împrumutului, alte costuri cum ar fi costurile de asigurare, de acoperire a riscului sau costuri operaționale cu condiția urmăririi și regăsirii acestor costuri în acordul de împrumut.

(2) Persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, care obține venituri reprezentând dobânzi în condițiile prevăzute la alin. (1), poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea și plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat.

(3) Constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat și impozitul reținut la sursă conform prevederilor art. 224, în condițiile în care persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impunerii, prezintă certificatul de rezidență fiscală ulterior realizării venitului.

(4) Veniturile reprezentând dobânzi obținute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii se impun conform prevederilor art. 224. Dacă persoana juridică prevăzută în

prezentul alineat este rezidentă a unui stat din Uniunea Europeană sau din Spațiul Economic European cu care este încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, această persoană poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform prevederilor art. 224 prin declararea și plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reținut la sursă conform prevederilor art. 224 constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat.

Tratamentul fiscal al categoriilor de venituri din activități independente impozabile în România obținute de persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European

Art. 226. – (1) Veniturile din activități independente care sunt obținute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri și care prezintă un certificat de rezidență fiscală, se vor impune cu cota și/sau în condițiile prevăzute de convenția aplicabilă.

NORME METODOLOGICE

---

13. Opțiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripție stabilită potrivit Codului de procedură fiscală. La declarația fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidență fiscale în original sau copie legalizată, însoțite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală în anul în care s-a obținut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European și un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European în anul în care a exercitat opțiunea pentru a-și regulariza în România impozitul pe venit.

(2) Persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, care obține venituri din activități independente în condițiile prevăzute la alin. (1), poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea și plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit și se scade din impozitul pe venit datorat.

(3) Pentru a beneficia de prevederile aplicabile rezidenților români, constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit și se scade din impozitul pe venit datorat și impozitul reținut la sursă conform prevederilor art. 224 în condițiile în care persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impuneri, prezintă certificatul de rezidență fiscală ulterior realizării venitului.

(4) Veniturile din activități independente obținute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, se impun conform prevederilor art. 224. Dacă persoana fizică prevăzută în prezentul alineat este rezidentă a unui stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European cu care este încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, această persoană poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform art. 224 prin declararea și plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reținut la sursă potrivit art. 224 constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit.

Reținerea impozitului din veniturile obținute din România de persoane rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii din activități desfășurate de artiști și sportivi

Art. 227. – (1) Veniturile obținute de artiști sau sportivi, persoane fizice sau juridice, rezidenți într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impunerii, pentru activitățile desfășurate în această calitate în România și în condițiile prevăzute în convenție se impun cu o cotă de 16%, aplicată asupra veniturilor brute. Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți. Obligația calculării, reținerii, declarării și plății impozitului la bugetul de stat revine plătitorului de venit.

NORME METODOLOGICE

14. Opțiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 227 alin. (1) din Codul fiscal poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripție stabilită potrivit Codului de procedură fiscală. La declarația fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 227 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidență fiscale în original sau copie legalizată, însoțite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală în anul în care s-a obținut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii și un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii în anul în care a exercitat opțiunea, pentru a-și regulariza în România impozitul pe profit sau pe venit, după caz.

(2) Persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii care obține venituri din activități desfășurate în România de artiști de spectacol sau sportivi poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea și plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului anual pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat.

(3) Persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii care realizează venituri din România în calitate de artist de spectacol sau ca sportiv, din activitățile artistice și sportive, indiferent dacă acestea sunt plătite direct artistului sau sportivului ori unei terțe părți care acționează în numele celui artist sau sportiv poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea și plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului anual pe venit și se scade din impozitul pe venit datorat.

Venituri neimpozabile în România

Art. 228. – Următoarele venituri nu sunt impozabile în România:

a) veniturile obținute de organismele nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică sau de alte organisme asimilate acestora, recunoscute de autoritatea competentă de reglementare care autorizează activitatea pe acea piață, din transferul titlurilor de valoare, respectiv al titlurilor de participare, deținute direct sau indirect într-o persoană juridică română;

b) veniturile obținute de nerezidenți pe piețe de capital străine din transferul titlurilor de participare, deținute la o persoană juridică română, precum și din transferul titlurilor de valoare, emise de rezidenți români;

c) venitul obținut de la un fiduciar rezident de către un beneficiar nerezident atunci când acesta este constituitor nerezident, din transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operațiunii de fiducie.

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Art. 229. – (1) Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

a) dobânda aferentă instrumentelor de datorie publică în lei și în valută, veniturile obținute din tranzacțiile cu instrumente financiare derivate utilizate pentru realizarea operațiunilor de administrare a riscurilor asociate obligațiilor de natura datoriei publice guvernamentale și veniturile obținute din tranzacționarea titlurilor de stat și a obligațiunilor emise de către unitățile administrativ-teritoriale, în lei și în valută, pe piața internă și/sau pe piețele financiare internaționale, precum și dobânda aferentă instrumentelor emise de către Banca Națională a României în scopul atingerii obiectivelor de politică monetară și veniturile obținute din tranzacționarea valorilor mobiliare emise de către Banca Națională a României;

b) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt emise în baza unui prospect aprobat de autoritatea de reglementare competentă și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emitentului instrumentelor/titlurilor de creanță respective;

c) dividendele plătite de o persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, dacă:

1. persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i) este rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene și are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 la titlul II;

(ii) este considerată a fi rezidentă a statului membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezidentă în scopul impunerii în afara Uniunii Europene;

(iii) plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 la titlul II sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat la titlul II;

(iv) deține minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoană juridică română pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an, care se încheie la data plății dividendului.

2. beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, iar persoana juridică străină pentru care sediul permanent își desfășoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1, subpct. (i)-(iv) și profiturile înregistrate de sediul permanent să fie impozabile în statul membru în care acesta este stabilit, în baza unei convenții pentru evitarea dublei impuneri sau în baza legislației interne a celui stat membru;

3. persoana juridică română care plătește dividendul îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i) este o societate înființată în baza legii române și are una dintre următoarele forme de organizare: societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în nume colectiv, societate în comandită simplă;

(ii) plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, care plătește dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;

NORME METODOLOGICE

15. În aplicarea prevederilor art. 229 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal:

(1) Condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 1 an va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen - C-283/94, C-291/94 și C-292/94, și anume: dacă la data plății perioada minimă de deținere de 1 an nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

(2) În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere de 1 an a fost îndeplinită după data plății, beneficiarul efectiv persoană nerezidentă poate solicita restituirea impozitelor plătite în plus, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

NORME METODOLOGICE

16. Premiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. d) și e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituțiilor publice centrale și locale.

f) veniturile persoanelor juridice străine care desfășoară în România activități de consultanță în cadrul unor acorduri de finanțare gratuită, încheiate de Guvernul României/autorități publice cu alte guverne/autorități publice sau organizații internaționale guvernamentale ori neguvernamentale;

g) veniturile din dobânzi și redevențe, care intră sub incidența cap. V din prezentul titlu;

NORME METODOLOGICE

17. În aplicarea prevederilor art. 229 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal:

(1) Condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani prevăzută la art. 255 alin. (10) din Codul fiscal va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen - C-283/94, C-291/94 și C-292/94, și anume: dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

(2) În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere de 2 ani a fost îndeplinită după data plății, beneficiarul efectiv persoană nerezidentă poate solicita restituirea impozitelor plătite în plus, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

h) dobânzile și/sau dividendele plătite către fonduri de pensii, astfel cum sunt ele definite în legislația statului membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Spațiului Economic European, cu condiția existenței unui instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații;

i) veniturile obținute de persoane fizice nerezidente ca urmare a participării în alt stat la un joc de noroc, ale cărui fonduri de câștiguri provin și din România.

(2) Prevederile alin. (1) lit. c) nu se aplică unui demers sau unor serii de demersuri care, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului prezentului articol, nu sunt oneste având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părți. În înțelesul prezentului alineat, un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică. Dispozițiile prezentului alineat se completează cu prevederile existente în legislația internă sau în acorduri referitoare la prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene

Art. 230. – (1) În înțelesul art. 224, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cote de impozit prevăzută în convenția care se aplică asupra aceluși venit. În situația în care sunt cote diferite de impozitare în legislația internă

sau în convențiile de evitare a dublei impunerii, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei țări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislația internă, legislația Uniunii Europene sau în convențiile de evitare a dublei impunerii. Legislația Uniunii Europene se aplică în relația României cu statele membre ale Uniunii Europene, respectiv cu statele cu care Uniunea Europeană are încheiate acorduri de stabilire a unor măsuri echivalente.

NORME METODOLOGICE

18. În aplicarea art. 230 alin. (1) din Codul fiscal:

(1) Dispozițiile alin. (2) ale art. „Dividende”, „Dobânzi”, „Comisioane”, „Redevențe” din convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în țara de sursă a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislația internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislației interne.

(2) Dispozițiile alin. (2) ale art. „Dividende”, „Dobânzi”, „Comisioane”, „Redevențe” din convențiile de evitare a dublei impunerii derogă de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convențiile respective.

(3) Aplicarea alin. (2) al art. „Dividende”, „Dobânzi”, „Comisioane”, „Redevențe” din convențiile de evitare a dublei impunerii care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru același venit, întrucât statul de rezidență acordă credit fiscal/scutire pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impunerii.

(4) Dispozițiile titlurilor II și IV din Codul fiscal reprezintă legislația internă și se aplică atunci când România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România și acesta prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1). În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menționate la art. 223 alin. (2) din Codul fiscal, precum și alte venituri pentru care România are potrivit convențiilor de evitare a dublei impunerii drept de impozitare.

(5) Prevederile titlului VI din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului obținut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii sau când beneficiarul venitului obținut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii, nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

(6) Prevederile Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi se aplică de la data aderării la Uniunea Europeană.

(7) În cazul României, societățile pentru care sunt aplicabile prevederile art. 15 pct. (1), respectiv pct.

(2) ale Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi sunt cele menționate la art. 229 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal, respectiv cele menționate la art. 263 lit. x) din Codul fiscal.

(8) În situația în care pentru același venit sunt cote diferite de impunere în legislația internă, legislația europeană sau în convențiile de evitare a dublei impunerii, se aplică cota de impozit mai favorabilă, dacă beneficiarul venitului face dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii și, după caz, îndeplinește condiția de beneficiar al legislației Uniunii Europene.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impunerii și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul plății venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile prezentului titlu. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impunerii sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impunerii, într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Uniunea

Europeană are încheiat un acord de stabilire a unor măsuri echivalente pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau în prezentul titlu, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

NORME METODOLOGICE

19. În scopul aplicării art. 230 alin. (2) din Codul fiscal;

(1) Pentru a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul său de rezidență, precum și de cele ale legislației Uniunii Europene, nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să prezinte certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluși stat.

(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România depun la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțite de o traducere autorizată în limba română. În situația în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidență fiscală în format electronic sau online, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidență fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul de rezidență al beneficiarului veniturilor obținute din România, respectiv pentru aplicarea legislației Uniunii Europene, după caz.

(3) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale ori puncte de lucru în diferite localități din România și care fac plăți, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) va transmite la fiecare subunitate o copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română. Pe copia legalizată primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(4) Prevederile alin. (3) sunt valabile și în situația în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înființată o filială în România care are relații contractuale cu diverși clienți din localități diferite din România și care primește un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparținând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienților români.

(5) Nerezidenții, beneficiarii ai veniturilor obținute din România care au deschise conturi de custodie la agenții custode, definiți potrivit legii române, vor depune la acești agenți custode originalul certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1). Agentul custode va transmite, la cererea nerezidentului, copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română, fiecărei persoane care a făcut plăți către beneficiarul de venituri nerezident. Pe copia legalizată, agentul custode, primitor al originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(6) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat și ca urmare a informațiilor primite pe baza schimbului de informații inițiat/procedurii amiabile declanșate de o țară parteneră de convenție de evitare a dublei impuneri.

(7) În certificatul de rezidență fiscală sau în documentul prevăzut la alin. (1), prezentat de nerezidenții care au obținut venituri din România, trebuie să se ateste că aceștia au fost rezidenți în statele cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obținerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidență fiscală ori documentul prevăzut la alin. (1).

(8) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei legalizate a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului prevăzut la alin. (1) și pentru aplicarea prevederilor din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(9) Forma și conținutul certificatului de rezidență fiscală sau ale documentului prevăzut la alin. (1) pentru nerezidenți sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidență al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum și a autorității care a emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1), de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, mențiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum și data emiterii certificatului sau a documentului.

(3) Persoanele fizice care sosesc în România și au o ședere în statul român pe o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat au obligația completării formularelor prevăzute la alin. (7), la termenele stabilite prin norme.

(4) În cazul în care s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc cotele din convențiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislația Uniunii Europene, suma impozitului reținut în plus se restituie potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Intermediarii, definiți potrivit legislației în materie, prin care persoanele fizice nerezidente obțin venituri din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români au următoarele obligații:

a) să solicite organului fiscal din România codul de identificare fiscală pentru persoana nerezidentă care nu deține acest număr;

b) să păstreze originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluși stat, însoțit/însoțită de o traducere autorizată în limba română;

c) să calculeze câștigul/pierderea la fiecare tranzacție efectuată pentru contribuabilul persoană fizică nerezidentă;

d) să calculeze totalul câștigurilor/pierderilor pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil persoană fizică nerezidentă;

e) să transmită în formă scrisă către fiecare contribuabil persoană fizică nerezidentă informațiile privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului fiscal, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul anterior;

f) să depună anual, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent, pentru anul anterior, la organul fiscal competent o declarație informativă privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil.

Persoana fizică nerezidentă nu are obligația de a declara câștigurile/pierderile, pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului, dacă prin convenția de evitare a dublei impuneri încheiată între România și statul de rezidență al persoanei fizice nerezidente nu este menționat dreptul de impunere pentru România și respectiva persoană prezintă certificatul de rezidență fiscală.

NORME METODOLOGICE

---

20. Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri și ale art. 230 alin. (5) din Codul fiscal:

(1) În cazul câștigurilor din transferul titlurilor de valoare realizate printr-un intermediar, definit potrivit legislației în materie, rezident în România, originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1), însoțit/însoțită de o traducere autorizată în limba română se depune de persoana fizică nerezidentă la intermediar pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul persoanelor fizice nerezidente care obțin câștiguri din transferul titlurilor de valoare și operațiunea nu se efectuează printr-un intermediar, precum și în cazul persoanelor juridice străine care obțin câștiguri din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1) se depune la societatea ale cărei titluri de valoare/titluri de participare sunt transferate, respectiv sunt vândute-cesionate. O copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 19 alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română, se va anexa la declarația care se depune la organul fiscal competent.

(6) Macheta certificatului de rezidență fiscală pentru persoane rezidente în România, precum și termenul de depunere de către nerezidenți a documentelor de rezidență fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidență al acestora, se stabilesc prin norme.

(7) **Machetele Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România și Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România se stabilesc prin norme.**

NORME METODOLOGICE

---

21. Prevederile titlului II sau IV din Codul fiscal, în ceea ce privește determinarea, stabilirea, declararea și plata impozitului asupra rezultatului fiscal din vânzarea-cesiunea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, respectiv a câștigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare sunt aplicabile persoanelor nerezidente în condițiile neprezentării certificatului de rezidență fiscală sau atunci când România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidență al beneficiarului acestor profituri/câștiguri ori în cazul în care, prin convenție, România are dreptul de impunere asupra profitului/câștigului. Declarația se depune de persoana nerezidentă la organul fiscal competent.

Declarații anuale privind reținerea la sursă

Art. 231. – (1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.

NORME METODOLOGICE

---

22. (1) În aplicarea art. 231 alin. (1) din Codul fiscal, modelul și conținutul declarației informative privind impozitul reținut pentru veniturile cu regim de reținere la sursă/venituri scutite, pe beneficiari de venit nerezidenți, se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit Codului de procedură fiscală.

(2) Abrogat.

(3) Abrogat.

(2) Abrogat.

CertIFICATELE DE ATESTARE A IMPOZITULUI PLĂTIT DE NEREZIDENȚI

Art. 232. – (1) Orice nerezident poate depune o cerere la organul fiscal competent, prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat.

(2) Organul fiscal competent are obligația de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți.

(3) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și condițiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

NORME METODOLOGICE

---

23. În aplicarea art. 232 din Codul fiscal:

(1) Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

(2) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.

(3) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și instrucțiunile de completare și eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

CAPITOLUL II

Asocieri/Entități care desfășoară activitate/obține venituri în/din România

Asociere/Entitate transparentă fiscal fără personalitate juridică, constituită conform legislației din România și care desfășoară activitate în România

Art. 233. – (1) Asocierea/Entitatea transparentă fiscal fără personalitate juridică se poate constitui între persoane nerezidente sau între una sau mai multe persoane nerezidente și una sau mai multe persoane rezidente.

(2) Orice asociere/entitate transparentă fiscal fără personalitate juridică ce își desfășoară activitatea în România trebuie să desemneze unul dintre asociați/participanți, după caz, care să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat/participant potrivit prezentului titlu. Persoana desemnată este responsabilă pentru:

a) înregistrarea fiecărui asociat/participant dacă acesta nu deține un cod de identificare fiscală atribuit de organul fiscal din România;

b) conducerea evidenței contabile a asocierii/entității și păstrarea/arhivarea documentelor justificative aferente activității asocierii, în condițiile legii;

c) furnizarea de informații în scris, pe bază de decont de asociere, către fiecare asociat/participant, persoană juridică sau fizică, cu privire la partea din veniturile și/sau cheltuielile realizate/efectuate care îi sunt repartizate în baza contractului de asociere; decontul de asociere pe baza căruia se repartizează veniturile/cheltuielile reprezintă document justificativ la nivel de asociat/participant;

d) deținerea și prezentarea autorității competente din România a contractului de asociere care cuprinde date referitoare la părțile contractante, obiectul de activitate al asocierii/entității, cota de participare în asociere/entitate a fiecărui asociat/participant, dovada înregistrării la organul fiscal competent din România a sediului permanent al asociatului/participantului nerezident și certificatul de rezidență fiscală al fiecărui asociat/participant nerezident. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent în raza căruia este înregistrat asociatul desemnat pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale ale asocierii;

e) calculul, reținerea, plata la bugetul statului și declararea impozitului pentru veniturile cu regim de reținere la sursă datorat de fiecare asociat/participant nerezident potrivit convenției de evitare a dublei impuneri, respectiv a prezentului cod, după caz;

f) îndeplinirea obligațiilor privind depunerea declarației prevăzute la art. 231 alin. (1), pentru veniturile cu regim de reținere la sursă.

(3) Impozitul reținut la sursă de persoana desemnată din cadrul asocierii/entității transparente fiscal fără personalitate juridică, prevăzută la alin. (1) este impozit final. Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți.

(4) Asociatul/Participantul nerezident, persoană juridică sau fizică, ce desfășoară activitate în România prin intermediul unui sediu permanent/sediu permanent desemnat, respectiv obține venituri pentru care România are drept de impunere, precum și asociatul/participantul persoană juridică sau fizică, rezident în România are obligația de a calcula, plăti și declara impozitul pe profit/venit pentru profitul impozabil/venitul net impozabil, potrivit titlului II sau IV, după caz, pe baza veniturilor și cheltuielilor determinate de operațiunile asocierii.

Asociere/Entitate nerezidentă constituită conform legislației unui stat străin și care desfășoară activitate/obține venituri în/din România

Art. 234. – (1) Asocierea/Entitatea nerezidentă care nu este tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată este considerată asociere/entitate transparentă fără personalitate juridică din punct de vedere fiscal în România. Acestea îi sunt aplicabile prevederile art. 233, dacă cel puțin unul dintre asociați/participanți nerezidenți desfășoară activitate în România prin intermediul unui sediu permanent, respectiv obține venituri pentru care România are drept de impunere.

(2) Pentru veniturile impozabile obținute din România de asocierea/entitatea nerezidentă care nu este tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată, plătitorul de venit din România calculează, reține, plătește la bugetul statului și declară impozitul pentru veniturile cu regim de reținere la sursă datorat de fiecare asociat/participant nerezident potrivit convenției de evitare a dublei impuneri, respectiv prezentului cod, după caz.

(3) Asocierea/Entitatea nerezidentă tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată, stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, nu este considerată asociere/entitate transparentă fără personalitate juridică din punct de vedere fiscal în România, fiind impusă pentru profitul impozabil/venitul brut, după caz, care îi revine acestei asocieri/entități potrivit convenției de evitare a dublei impuneri, respectiv titlului II.

(4) Prevederile referitoare la persoana juridică străină care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România se aplică și asocierii/entității nerezidente tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri dacă asocierea/entitatea desfășoară activitate în România printr-un sediu permanent.

(5) Pentru a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin, asocierea/entitatea nerezidentă tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată trebuie să prezinte certificatul de rezidență fiscală emis de autoritatea competentă a statului străin.

(6) Prevederile prezentului articol și ale art. 233 nu se aplică organismelor de plasament colectiv fără personalitate juridică sau altor organisme asimilate acestora, constituite potrivit legislației în materie și fondurilor de pensii, constituite potrivit legislației în materie.

CAPITOLUL III Impozitul pe reprezentanțe

Contribuabili

Art. 235. – Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine, autorizată să funcționeze în România, potrivit legii, are obligația de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

NORME METODOLOGICE

24. În scopul aplicării art. 235 din Codul fiscal:

(1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanțe înființate în România, nu sunt abilitate să desfășoare activități de producție, comerț sau prestări de servicii, aceste reprezentanțe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să își înființeze o reprezentanță în România trebuie să obțină autorizația prevăzută de lege.

(3) Autorizația obținută poate fi retrasă în condițiile care sunt stabilite prin același act normativ.

Stabilirea impozitului

Art. 236. – (1) Impozitul pe reprezentanță pentru un an fiscal este de 18.000 lei.

(2) În cazul reprezentanței unei/unor persoane juridice străine, care se înființează sau desființează în cursul unui an fiscal, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv.

NORME METODOLOGICE

25. Abrogat.

Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

Art. 237. – (1) Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine are obligația să declare și să plătească impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului de impunere.

(2) Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine înființată în România în cursul unei luni din anul de impunere are obligația să calculeze, să depună declarația fiscală la organul fiscal competent și să plătească impozitul pentru anul de impunere, în termen de 30 de zile de la data la care aceasta a fost înființată. Impozitul se calculează începând cu data de 1 a lunii în care aceasta a fost înființată până la sfârșitul anului respectiv.

(3) Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine desființată din România în cursul anului de impunere are obligația să recalculeze impozitul pe reprezentanță și să depună declarația fiscală la organul fiscal competent în termen de 30 de zile de la data la care aceasta a fost desființată. Reprezentanța recalculează impozitul anual pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care se desființează.

(4) Reprezentanțele sunt obligate să conducă evidența contabilă prevăzută de legislația în vigoare din România.

NORME METODOLOGICE

26. În aplicarea art. 237 din Codul fiscal, modelul și conținutul declarației privind impozitul pe reprezentanță se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit Codului de procedură fiscală.

CAPITOLUL IV

Modul de impozitare a veniturilor din economii obținute din România de persoane fizice rezidente în state membre și aplicarea schimbului de informații în legătură cu această categorie de venituri

Definiția beneficiarului efectiv

Art. 238. – Abrogat.

Identitatea și determinarea locului de rezidență a beneficiarilor efectivi

Art. 239. – Abrogat.

Definiția agentului plătitor

Art. 240. – Abrogat.

Definiția autorității competente

Art. 241. – Abrogat.

Definiția plății dobânzilor

Art. 242. – Abrogat

Sfera teritorială

Art. 243. – Abrogat.

Informațiile comunicate de un agent plătitor

Art. 244. – Abrogat.

Schimbul automat de informații

Art. 245. – Abrogat.

Perioada de tranziție

Art. 246. – Abrogat.

Reținerea la sursă

Art. 247. – Abrogat.

Distribuirea venitului

Art. 248. – Abrogat.

Excepții de la sistemul de reținere la sursă

Art. 249. – Abrogat.

Măsurile luate de România pentru efectuarea schimbului de informații cu statele care au perioadă de tranziție la impozitarea economiilor

Art. 250. – Abrogat.

Eliminarea dublei impuneri

Art. 251. – Abrogat.

Titluri de creanțe negociabile

Art. 252. – Abrogat.

Anexa referitoare la lista entităților asimilate la care se face referire la art. 252

Art. 253. – Abrogat.

Data aplicării

Art. 254. – Abrogat.

CAPITOLUL V

Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate

Sfera de aplicare și procedura

Art. 255. – (1) Plățile de dobânzi și redevențe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăți în România, fie prin reținere la sursă, fie prin declarare, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să fie o societate din alt stat membru sau un sediu permanent, situat în alt stat membru, al unei societăți dintr-un stat membru.

(2) O plată făcută de o societate rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, denumită în continuare stat sursă.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevențelor doar în măsura în care acele plăți reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

(4) O societate a unui stat membru va fi tratată ca beneficiar efectiv al dobânzilor și redevențelor doar dacă primește acele plăți pentru beneficiul său propriu, și nu ca un intermediar pentru o altă persoană, cum ar fi un agent, un fiduciar sau semnatar autorizat.

(5) Un sediu permanent trebuie să fie tratat ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor:

a) dacă creanța, dreptul sau utilizarea informației, în legătură cu care iau naștere plățile de dobânzi sau redevențe, este efectiv legată de acel sediu permanent; și

b) dacă plățile de dobânzi sau redevențe reprezintă venituri cu privire la care acel sediu permanent este supus, în statul membru în care este situat, unuia dintre impozitele menționate la art. 258 lit. a) pct. (iii) sau, în cazul Belgiei, impozitului nerezidenților/belasting der niet-verblijfhouders ori, în cazul Spaniei, impozitului asupra venitului nerezidenților sau unui impozit care este identic sau în mod substanțial similar și care este aplicat după data de intrare în vigoare a prezentului capitol, suplimentar sau în locul acelor impozite existente.

(6) Dacă un sediu permanent al unei societăți a unui stat membru este considerat ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al dobânzilor ori redevențelor, nicio altă parte a societății nu va fi tratată ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al acelor dobânzi ori redevențe, în sensul prezentului articol.

(7) Prezentul articol se aplică numai în cazul în care societatea care este plătitor sau societatea al cărei sediu permanent este considerat plătitor al dobânzilor ori redevențelor este o societate asociată a societății care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este tratat ca beneficiarul efectiv al acelor dobânzi ori al acelor redevențe.

(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă dobânzile sau redevențele sunt plătite de către ori către un sediu permanent al unei societăți dintr-un stat membru situat într-un stat terț și activitatea societății este, în întregime sau parțial, desfășurată prin acel sediu permanent.

(9) Prevederile prezentului articol nu împiedică România să ia în considerare, la determinarea impozitului pe profit, atunci când aplică legislația sa fiscală, dobânzile sau redevențele primite de către societățile rezidente, de sediile permanente ale societăților rezidente în România sau de către sediile permanente situate în România.

(10) Prevederile prezentului capitol nu se aplică unei societăți a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei societăți a altui stat membru, atunci când condițiile stabilite la art. 258 lit. b) nu au fost menținute pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

(11) Îndeplinirea cerințelor stabilite de prezentul articol și de art. 258 se dovedește la data plății dobânzilor sau redevențelor printr-o atestare. Dacă îndeplinirea cerințelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plății, se va aplica reținerea impozitului la sursă.

(12) În sensul alin. (11), atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată trebuie să fie valabilă pentru un an de la data emiterii acestei atestări și va conține următoarele informații:

a) dovada rezidenței fiscale, în scopul impozitării, pentru societatea care primește dobânzi sau redevențe din România și, când este necesar, dovada existenței unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care societatea care primește dobânzi ori redevențe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;

b) indicarea calității de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor de către societatea care primește astfel de plăți, în conformitate cu prevederile alin. (4), sau a existenței condițiilor prevăzute la alin. (5), când un sediu permanent este beneficiarul plății;

c) îndeplinirea cerințelor, în conformitate cu prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii), în cazul societății primitoare;

d) deținerea participației minime, în conformitate cu prevederile art. 258 lit. b);

e) perioada pentru care deținerea la care se face referire la lit. d) există.

Se poate solicita în plus justificarea legală pentru plățile efectuate din cadrul contractului, de exemplu se poate solicita contractul de împrumut sau contractul de licență.

(13) Dacă cerințele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, societatea primitoare sau sediul permanent informează imediat societatea plătitoare sau sediul permanent plătitor.

(14) Dacă societatea plătitoare sau sediul permanent a reținut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit, conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reținut la sursă. În acest sens se va solicita informația specificată la alin. (12). Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în cadrul termenului legal de prescripție.

(15) Impozitul reținut la sursă în plus va fi restituit într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului și a informațiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reținut la sursă nu a fost restituit în perioada menționată, societatea primitoare sau sediul permanent este îndreptățit, la expirarea anului în cauză, să solicite dobânda asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula corespunzător prevederilor Codului de procedură fiscală.

Definiția dobânzii

Art. 256. – În sensul prezentului capitol, termenul *dobândă* înseamnă venitul din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului și, în special, venitul din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni; penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi.

Definiția redevenței

Art. 257. – În sensul prezentului capitol, termenul *redevențe* înseamnă plățile de orice fel primite pentru folosirea sau concesiunea utilizării oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor cinematografice și programele informatice, orice brevet, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă sau procedeu secret de fabricație, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific; plățile pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial ori științific.

Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate și a sediului permanent

Art. 258. – În sensul prezentului capitol:

a) sintagma *societate a unui stat membru* înseamnă orice societate:

(i) care îmbracă una dintre formele enumerate în lista prevăzută la art. 263; și

(ii) care, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, este considerată ca fiind rezidentă în acel stat membru și nu este considerată, în înțelesul unei convenții de evitare a dublei impuneri pe venit și pe capital încheiată cu un stat terț, ca fiind rezident în scopul impozitării în afara Uniunii Europene; și

(iii) care este supusă unuia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esență, similar și care este stabilit după data de intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

– impozitul societăților/*vennootschapsbelasting*, în Belgia;

- selskabsskat, în Danemarca;
- Körperschaftsteuer, în Germania;
- phdros eisodematos uomikou prosopon, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în Portugalia;
- vhteisoi en tulovero/în komstskatten, în Finlanda;
- statlîn g în komstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- tulumaks, în Estonia;
- phdros eisodematos, în Cipru;
- uzbekumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- pelno mokestis, în Lituania;
- tarsasagi ado, în Ungaria;
- taxa fuq l-income, în Malta;
- todatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- davek od dobicka praznih oseb, în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- impozitul pe profit, în România;
- korporativen danak, în Bulgaria;
- porez na dobit, în Croația;

b) o societate este o societate asociată a unei alte societăți dacă, cel puțin:

- (i) prima societate are o participare minimă directă de 25% în capitalul celei de-a doua întreprinderi; sau
- (ii) cea de-a doua societate are o participare minimă directă de 25% în capitalul primei societăți; sau
- (iii) o societate terță are o participare minimă directă de 25% atât în capitalul primei societăți, cât și în al celei de-a doua.

Participările în capitalul social trebuie să fie deținute numai la întreprinderile rezidente pe teritoriul Uniunii Europene;

c) sintagma *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri situat într-un stat membru, prin care se desfășoară în întregime sau în parte activitatea unei societăți rezidente într-un alt stat membru.

Excepția plăților de dobânzi sau de redevențe

Art. 259. – (1) Nu se acordă beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri:

- a) atunci când plățile sunt tratate ca o distribuire de beneficii sau ca o restituire de capital, conform legislației române;
- b) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul de participare la profiturile debitorului;
- c) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul creditorului să își schimbe dreptul de a primi dobânda contra unui drept de participare în profiturile debitorului;
- d) pentru plățile rezultate din creanțe care nu conțin niciun fel de prevederi referitoare la restituirea datoriei principale sau dacă restituirea este datorată pentru o perioadă mai mare de 50 de ani de la data emisiunii.

(2) Când datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv al dobânzii sau redevențelor ori între unul dintre ei și o altă persoană, suma dobânzilor sau redevențelor depășește

suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai în această ultimă sumă menționată, dacă există o astfel de sumă.

Fraudă și abuz

Art. 260. – (1) Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor legislației naționale sau a celor bazate pe tratate, la care România este parte, care sunt necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului constatate în condițiile legii.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică atunci când tranzacțiile au drept consecință fraudă, evaziunea fiscală sau abuzul, constatate în condițiile legii.

Clauza de delimitare

Art. 261. – Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor naționale sau a celor bazate pe tratatele la care România este parte și ale căror prevederi au în vedere eliminarea sau evitarea dublei impozitări a dobânzilor și a redevențelor.

Măsuri luate de România

Art. 262. – Procedura administrării prezentului capitol se va stabili prin norme, elaborate de Ministerul Finanțelor Publice sau A.N.A.F., după caz.

Lista societăților acoperite de prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii)

Art. 263. – Societățile acoperite de prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii) sunt următoarele:

a) societăți cunoscute în legislația belgiană ca – „naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée a responsabilité limitée” și acele entități publice legislative care desfășoară activitate conform dreptului privat;

b) societăți cunoscute în legislația daneză ca – „aktieselskab” și „anpartsselskab”;

c) societăți cunoscute în legislația germană ca – „Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung” și „bergrechtliche Gewerkschaft”;

d) societăți cunoscute în legislația grecească ca – „anonume etairia”;

e) societăți cunoscute în legislația spaniolă ca – „sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada” și acele entități publice legale care desfășoară activitate conform dreptului privat;

f) societăți cunoscute în legislația franceză ca – „société anonyme, société en commandite par actions, société a responsabilité limitée”, precum și instituțiile și întreprinderile publice cu caracter industrial și comercial;

g) persoanele juridice irlandeze denumite „public companies limited by shares or by guarantee”, „private companies limited by shares or by guarantee”, instituțiile înregistrate în regimul „Industrial and Provident Societies Acts”, sau „building societies” înregistrate în regimul „Building Societies Acts”;

h) societăți cunoscute în legislația italiană ca – „societa per azioni, societa in accomandita per azioni, societa a responsabilita limitata” și entități publice și private care desfășoară activități industriale și comerciale;

i) societăți cunoscute în legislația luxemburgheză ca – „société anonyme, société en commandite par actions” și „société a responsabilité limitée”;

j) societăți cunoscute în legislația olandeză ca – „noomloze vennootschap” și „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”;

k) societăți cunoscute în legislația austriacă ca – „Aktiengesellschaft” și „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”;

l) societăți comerciale sau societăți înființate conform legii civile, având formă comercială, și cooperative și entități publice înregistrate conform legii portugheze;

- m) societăți cunoscute în legislația finlandeză ca – „osakeyhtio/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki/sparbank” și „vakuutusyhtio/forsakrín gsbolag”;
- n) societăți cunoscute în legislația suedeză ca – „aktiebolag” și „forsakrin gsaktiebolag”;
- o) societăți înregistrate conform legislației Marii Britanii;
- p) societăți cunoscute în legislația cehă ca – „akciová společnost”, „společnost s ručením omezeným”, „verejné obchodní společnost”, „komanditní společnost”, „družstvo”;
- q) societăți cunoscute în legislația estoniană ca – „täisühin g”, „osalduühin g”, „osühin g”, „aktsiaselts”, „tulundusühistu”;
- r) societăți cunoscute în legislația cipriotă ca societăți înregistrate în conformitate cu legea companiilor, entități publice corporatiste, precum și alte entități care sunt considerate societăți, conform legii impozitului pe venit;
- s) societăți cunoscute în legislația letonă ca – „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;
- ș) societăți înregistrate conform legislației lituaniene;
- t) societăți cunoscute în legislația ungară ca – „közkereseti társaság”, „betéti társaság”, „közös vállalat”, „korlátolt felelősségű társaság”, „résztvénytársaság”, „egyesülés”, „közhasznú társaság”, „szövetkezet”;
- ț) societăți cunoscute în legislația malteză ca – „Kumpaniji ta' Responsabilità Limitata”, „Socjetajiet in akkomandita li l kapital tagħhom maqsum f'azzjonitjiet”;
- u) societăți cunoscute în legislația poloneză ca – „spółka akcyjna”, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”;
- v) societăți cunoscute în legislația slovenă ca – „delniska družba”, „komanditna delniska družba”, „komanditna družba”, „družba z omejeno odgovornostjo”, „družba z neomejeno odgovornostjo”;
- w) societăți cunoscute în legislația slovacă ca – „akciová spoločnosť”, „spoločnosť s ručením obmedzeným”, „komanditná spoločnosť”, „verejná obchodná spoločnosť”, „družstvo”;
- x) societăți cunoscute în legislația română ca – „societăți în nume colectiv”, „societăți în comandită simplă”, „societăți pe acțiuni”, „societăți în comandită pe acțiuni”, „societăți cu răspundere limitată”;
- y) societăți cunoscute în legislația bulgară ca – „Акционерно дружество”, „Командитно дружество с акции”, „Дружество с ограничена отговорност”;
- z) societăți aflate sub incidența legislației croate, denumite „dioničko društvo”, „društvo s ograničenom odgovornošću” și alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată și care sunt supuse impozitului pe profit în Croația.

Data aplicării

Art. 264. – Dispozițiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite, cu amendamentele ulterioare.